

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/25/2013
Identifikačné číslo spisu:	7011200613
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7011200613.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu v právnej veci žalobcu Ing. S. M., bytom C., zastúpeného advokátom JUDr. Ivanom Vankom, AK Čolák, Weiczen, Vanko & Partneri so sídlom v Košiciach, Floriánska č. 19, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava (predtým Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát, Kuzmányho 8, Košice), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRPZ-KE-KDI2-P-60/2011 zo dňa 4. mája 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/64/2011-37 zo dňa 10. apríla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/64/2011-37 zo dňa 10. apríla 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred orgánmi objasňujúcimi priestupok

Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva policajného zboru v Michalovciach č. ORP-DI-M-339/2010 zo dňa 8. februára 2011 bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení platnom do 30. novembra 2011 (ďalej iba „ZP“), pre porušenie povinnosti stanovenej v § 16 ods. 4 s poukazom na § 137 ods. 2 písm. d/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej iba „ZCP“), ktorého sa mal dopustiť tak, že 17. 06. 2010 v čase o 16.33.23 hod. v obci Horovce viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky Škoda Octavia Combi ev. č. C., pričom prekročil najvyššiu povolenú rýchlosť jazdy v obci 50 km/h o 13 km/hod., t. j. meraným úsekom prechádzal rýchlosťou 63 km/hod., čo bolo zistené počas vykonanej kontroly hliadkou PZ cestným laserovým rýchlomerom. Za tento priestupok mu bola

uložená pokuta vo výške 500,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 12 mesiacov. Rozhodnutím Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Krajského dopravného inšpektorátu v Košiciach č. KRPZ-KE-KDI2-P-60/2011 zo dňa 4. mája 2011 bolo toto rozhodnutie vo výrokovej časti zmenené tak, že žalobcovi bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 6 mesiacov; ostatné časti rozhodnutia o priestupku zostali nezmenené. Oba správne orgány rozhodnutia odôvodnili porušením povinnosti vodiča podľa § 16 ods. 4 s poukazom na § 137 ods. 2 písm. d/ ZCP, podľa ktorých vodič smie v obci jazdiť rýchlosťou najviac 50 km.h-1, a ak ide po diaľnici v obci alebo po rýchlostnej ceste v obci, najviac 90 km.h-1 a tiež, že porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je prekročenie rýchlosti jazdy vozidiel ustanovenej týmto zákonom alebo vyplývajúcej z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia.

II.

Konanie pred súdom prvého stupňa

Krajský súd v Košiciach č. k. 7S/64/2011-37 zo dňa 10. apríla 2013 zamietol žalobu žalobcu ako nedôvodnú. K žalobným námietkam uviedol, že na prejednanie priestupku je v zmysle § 55 ods. 1 zákona o priestupkoch miestne príslušný správny orgán, v ktorého územnom obvode bol priestupok spáchaný. Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia, keďže žalobca sa dopustil spáchania predmetného priestupku v obci Horovce, t. j. v územnom obvode ORPZ Michalovce, ODI, predmetný priestupok bol prejednaný správnym orgánom miestne príslušným.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu týkajúcu sa porušenia jeho práva zúčastniť sa na ústnom prejednaní jeho priestupku 8. februára 2011, túto považoval krajský súd za irelevantnú, pretože žalobca v tejto súvislosti nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by svedčil o tom, že svoju neprítomnosť na ústnom prejednaní priestupku, ktoré bolo nariadené a termín ktorého mu bol oznámený písomne prostredníctvom pošty, ktorá mu zásielku doručila na adresu Z., kde si zásielku osobne prevzal 19. januára 2011, náležite ospravedlnil alebo že by oznámil dôležitý dôvod, pre ktorý sa na ústnom prejednaní priestupku zúčastniť nemôže. V spisovom materiáli sa o ním tvrdených skutočnostiach žiaden záznam, resp. dôkaz nenachádza, pričom pokiaľ ide o doklad o dočasnej pracovnej neschopnosti, ako to vyplýva zo spisového materiálu, tento bol vystavený 7. februára 2011 a správne orgánu bol doručený až s podaným odvolaním. Preto podľa názoru súdu, keďže správny orgán prejednávajúci priestupok v čase ústneho prejednania priestupku a rozhodovania vo veci nedisponoval žiadnym ospravedlnením ani dôkazom, z ktorého by bolo zrejmé, že žalobca sa ústneho prejednania priestupku nemôže zúčastniť, ani o dôvode jeho absencie nevedel, nedošlo k porušeniu práva žalobcu zakotveného v § 73 ods. 2 zákona o priestupkoch.

Za neopodstatnenú považoval krajský súd aj námietku žalobcu, týkajúcu sa skutočnosti, že si nebol vedomý spáchania priestupku, pretože merací prístroj, ktorým bola nameraná rýchlosť v danom mieste podľa certifikátu o overení zo dňa 15. decembra 2009 v uvedenom čase zodpovedal schválenému typu a spĺňal metrologické požiadavky na daný druh meradla stanovené predpismi.

Z fotodokumentácie obsiahnutej v administratívnom spise vyplýva, že uvedeným meračom bolo zamerané hľadáčikom práve vozidlo žalobcu, pričom z tejto fotodokumentácie je zrejmé, že jeho vozidlo bolo zamerané vo vzdialenosti 180,4 m od miesta merania a následne aj 87,7 m od miesta merania, je z nej zrejmý čas, kedy bolo vozidlo namerané, aj v akom rozsahu došlo k prekročeniu rýchlosti, resp. aká rýchlosť bola nameraná. Z tejto fotodokumentácie nie je zrejmé chybové hlásenie.

Prvostupňový súd neakceptoval ani námietku žalobcu týkajúcu sa tej skutočnosti, že v momente merania bol predchádzaný iným motorovým vozidlom typu BMW, pretože ako to vyplýva z predloženej fotodokumentácie, z tejto je zrejmé len to, že vozidlo žalobcu sa pohybuje za vozidlom typu BMW a nie je z nej zrejmé, že by bol týmto vozidlom predbiehaný tak, ako to uviedol až v podanom odvolaní, resp. žalobe. Uvedené je aj v rozpore s jeho vyjadrením zaznamenaným vlastnoručne do správy o výsledku objasňovania priestupku, v ktorej uviedol, že celý čas išiel za vozidlom BMW.

Za právne irelevantnú považoval krajský súd aj argumentáciu žalobcu týkajúcu sa výkonu jeho povolania a realizácie tohto povolania v eventúálnom prípade zadržania jeho vodičského oprávnenia v dôsledku

zákazu činnosti.

Pokiaľ ide o výšku sankcie, súd sa stotožnil s posúdením závažnosti žalobcom spáchaného priestupku žalovaným, pričom vzhľadom na to, ako to vyplýva z evidenčnej karty vodiča v sledovanom období, že žalobca sa opakovane dopustil dopravných priestupkov spravidla toho istého charakteru, krajský súd považoval uloženie sankcie zákazu činnosti vo výmere 6 mesiacov za odôvodnenú a primeranú. Správny orgán v tomto smere rozhodujúc na základe správneho uváženia nevybočil z medzí a hľadísk ustanovených zákonom a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom aj odôvodnil.

III.

Odvolanie, vyjadrenie

V zákonnej lehote napadol uvedený rozsudok odvolaním žalobca, a to z dôvodu, že rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že správne orgány reálne vedeli o jeho práceneschopnosti (žalobca o PN telefonicky informoval npor. Ing. R.), avšak nevyvodili z toho patričné závery vo vzťahu k účasti žalobcu na ústnom pojednávaní o priestupku a konali v jeho neprítomnosti. Ďalej žalobca rozsiahlo namietal správnosť merania rýchlosti jeho vozidla prístrojom Ramer, spochybnil jeho bezporuchovosť a certifikovanie a uzavrel, že správny orgán dostatočne neunesol dôkazné bremeno, aby ho mohol uznať vinným z predmetného priestupku a zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a prizná žalobcovi náhradu trov konania vo vyčíslenej výške 398,95 €.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny, zotrvávajúc na svojich skutkových i právnych zisteniach a záveroch.

IV.

Konanie pred odvolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len „O. s. p.“, v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu nemožno priznať úspech.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 z 12. decembra 2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo k 31. decembru 2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol a odvolací súd nemá informáciu, že by minister využil zákonnú možnosť určiť podľa § 4 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení novely č. 345/2012 Z. z. (ktorá nadobudla účinnosť od 11.2013 a bok prijatá zrejme v súvislosti s realizáciou programu ESO), ktorý útvar Policajného zboru má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a samostatne konať pred súdom v rozsahu svojej pôsobnosti, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením žalovaný v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 250a ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

Odvolací súd vzhľadom na to, že sa stotožnil s krajským súdom v jeho závere o správnom postupe správnych orgánov, vyčerpávajúcom zistení skutkového stavu veci i správnom právnom posúdení predmetu konania správneho orgánu, nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne

vyhlásený dňa 25. septembra 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 2 ods. 1 ZP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 16 ods. 4 ZCP, vodič smie v obci jazdiť rýchlosťou najviac 50 km.h-1, a ak ide po diaľnici v obci alebo po rýchlostnej ceste v obci, najviac 90 km.h-1.

Podľa § 137 ods. 2 písm. d/ cit. zákona, porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je prekroenie rýchlosti jazdy vozidiel ustanovenej týmto zákonom alebo vyplývajúcej z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia.

Podľa § 22 ods. 1 písm. h/ ZP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto

ako vodič motorového vozidla prekročí rýchlosť ustanovenú v osobitnom predpise 3c) alebo prekročí rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou alebo dopravným zariadením.

Podľa § 22 ods. 2 písm. c/ cit. zákona za priestupok podľa odseku 1c/ písm. e/, g/ až i/ možno uložiť pokutu od 150 eur do 800 eur a zákaz činnosti do troch rokov.

Podľa § 74 ods. 1 cit. zákona o priestupkoch o priestupku koná správny orgán v prvom stupni ústne pojednávanie. V neprítomnosti obvineného z priestupku možno vec prejednať len vtedy, ak sa odmietne dostaviť na ústne pojednávanie, hoci bol riadne predvolaný, alebo sa nedostaví bez náležitého ospravedlnenia alebo bez dôležitého dôvodu.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Vzhľadom na to, že žalobca v odvolaní namietal len ústne prejednanie priestupku v prvostupňovom správnom konaní bez jeho prítomnosti a nesprávnosť namerania jeho rýchlosti cestným radarom, ktorými sa prvostupňový súd podrobne zaoberal a podľa odvolacieho súdu tieto zistenia krajského súdu nie sú v rozpore s obsahom priložených priestupkových spisov, odkazuje na toto odôvodnenie a konštatuje ich správnosť a presvedčivosť.

Na doplnenie aj odvolací súd dodáva, že dočasná pracovná neschopnosť žalobcu, resp. doklad o nej bol vystavený až 7. februára 2011 - tri dni po začatí jej trvania a deň pred konaním ústneho pojednávania - 8. februára 2011, na Masarykovej ulici č. 90 v Michalovciach. Žalobca teda nemal žiadnu prekážku, navštíviac lekára pre vystavenie dokladu o dočasnej práceneschopnosti, zaniest' v ten istý deň - 7. februára 2011, tento doklad na Okresný dopravný inšpektorát vzdialený (na ulici Jána Hollého 46 v Michalovciach) iba 2,5 kilometra od miesta ambulancie lekárnky MUDr. G. D. na Masarykovej ulici 90 v Michalovciach. Navyše sa odvolací súd domnieva, že ak bol žalobca práceneschopný až od 4. februára 2011, nemal dôvod ospravedlňovať sa npor. Ing. R. v nedeľu 3. februára 2011, ktorý už od 1. februára 2011 na Okresnom dopravnom inšpektoráte v Michalovciach nepracoval.

Z týchto dôvodov aj odvolací súd považoval ospravedlnenie sa žalobcu z neúčasti na ústnom pojednávaní o priestupku konanom 8. februára 2011 na Okresnom dopravnom inšpektoráte v Michalovciach, za ospravedlnenie nenáležité, o ktorom navyše nie je zmienka v priestupkovom spise a teda považoval vykonanie ústneho pojednávania o priestupku bez osobnej účasti žalobcu za zákonné.

Z týchto dôvodov sa Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací stotožnil so záverom krajského súdu, že postup a rozhodnutie žalovaného boli v súlade so zákonom, preto rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

V.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal v konaní úspech a žalovaný nemá na náhradu trov konania zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.